Fond forestier

Activitatea Directiei Silvice Sibiu la finele anului 2024Â se desfasoara pe o suprafata de 113.748 ha, din care 61.273 ha fond forestier proprietate publica a statului, 39.719 ha fond forestier proprietate a unitatilor administrativ teritoriale, 12.756 ha fond forestier proprietate privata a persoanelor fizice si juridice.

Â

Directia Silvica Sibiu administreaza prin cele 8 ocoale silvice:Â Agnita, Arpas, Avrig, Miercurea Sibiului, Dumbraveni, Medias, Sibiu,Â Valea Cibinului â€“ Saliste padurile proprietate publica a statului si a altor proprietari care au incheiat contracte de administrare cu DS Sibiu. Suprafata terenurilor acoperite cu padure este de 112.837 ha din care rasinoase 34.031 ha si foioase 78.806 ha, procentul de impadurire, raportat la suprafata judetului fiind de 34 %.

STRUCTURA PE SPECII
In cazul structurii pe specii a padurilor proprietate publica a statului, ponderea rasinoaselor este de 40,6%, cel mai bine reprezentat fiind molidul in arborete pure. Fagul este de asemenea bine reprezentat cu 23,2% in arborete pure sau de amestec, quercineele participa cu 17,4 %, restul de 18,8% fiind ocupat de esente tari (18%) si diverse moi (0,8%).In structura pe specii a padurilor administrate pe baza de contract, ponderea rasinoaselor este de 18,3%, cel mai bine reprezentat fiind molidul (17%). Fagul este reprezentat cu 26,4% in arborete pure sau de amestec, quercineele participa cu 27%, restul de 28,2% fiind ocupat de esente tari (26,2%) si diverse moi (2,2%).

Posibilitatea anuala

Posibilitatea anuala de produse principale care se pot recolta din padurile proprietate publica a statului gospodarite actual de D.S. Sibiu este de 160,2 mii mc, la care se mai adauga taieri de conservare 28.6 mii mc, produse secundare 18.1 mii mc si igiena 26.1 mii mc.Â Posibilitatea anuala de produse principale a padurilor administrate pe baza de contract de catre D.S. Sibiu este de 104,1 mii mc la care se mai adauga taieri de conservare 22,8 mii mc, produse secundare 38,9 mii mc si igiena 20,4 mii mc.

Alte caracteristici ale fondului forestier sunt:

Starea de
sÄƒnÄƒtate a pÄƒdurilor aflate Ã®n administrarea DirecÅ£iei Silvice Sibiu, la
nivelul anului 2018 este bunÄƒ neÃ®nregistrÃ¢du-se calamitÄƒÅ£i datorate factorilor
biotici, agenÅ£ilor puternici poluanÅ£i, sau fenomene naturale nefavorabile..{mospagebreak title=Conditii stationale}

CONDITII STATIONALE SI DE VEGETATIE

Relieful

Relieful judeÅ£ului Sibiu cuprinde o mare complexitate ÅŸi varietate de condiÅ£ii naturale. Fragmentarea ÅŸi etajarea reliefului au determinat ÅŸi instalarea speciilor forestiere, care prin Ã®nsuÅŸiri specifice a dat naÅŸtere celor mai diferite ÅŸi neaÅŸteptate asociaÅ£ii vegetale.PÄƒdurile (caracteristic fiecÄƒrei zone geomorfologice) se desfÄƒÅŸoarÄƒ pe o largÄƒ amplit altitudinalÄƒ â€“ de la 265 m, Ã®n Depresiunea TÃ¢rnavei Mari (Ocolul silvic MediaÅŸ) pÃ¢nÄƒ la 1750 m, Ã®n munÅ£ii FÄƒgÄ chiar la 1850 m Ã®n munÅ£ii Lotrului (Masivul ConÅ£u din Ocolul silvic Valea Sadului) sau Cindrelului.Repartizarea pe verticalÄƒ a vegetaÅ£iei forestiere, limitele ÅŸi contururile ei sunt rezultatul interacÅ£iunii factorilor staÅ£ionali, un rol determinant avÃ¢ndu-l aici formele de relief. Din acest punct de vedere se poate urmÄƒri o desfÄƒÅŸurare a pÄƒdurilor pe principalele mari unitÄƒÅ£i de relief ale judeÅ£ului.

Zona munÅ£ilor.

ÃŽn condiÅ£iile judeÅ£ului Sibiu munÅ£ii stÄƒpÃ¢nesc 30% din suprafaÅ£Ä. Ei strÄƒjuiesc partea de sud a judeÅ£ului ÅŸi fac din lanÅ£ul CarpaÅ£ilor Meridionali. Cele mai reprezentative masive muntoase sunt cele ale FÄƒgÄƒraÅŸului, Lotrului ÅŸi Cindrelului.MunÅ£ii FÄƒgÄƒraÅŸului desfÄƒÅŸoarÄƒ aici, pe teritoriul judeÅ£ului nostru, jumÄƒtatea lor vesticÄƒ ÅŸi versantul r Ã®ntre Valea Po-dragului (Muchia TÄƒrÃ¢Å£a) ÅŸi Valea Oltului. AceÅŸtia Ã®ÅŸi Ã®nalÅ£Ä crestele ÅŸi piscurile stÃ¢ncoas 2000 m â€“ Negoiu (2535 m â€“ al doilea din Å£arÄƒ), VÃ¢nÄƒtoarea lui Buteanu (2525 m), VÃ¢rtopul (2499 m), Ciortea (2426 r Paltinul (2397 m), Laita (2390 m), Suru (2282 m) ÅŸ.a. Din creasta somitalÄƒ curg spre nord vÄƒi adÃ¢nci ÅŸi scobite, cÄƒldÄƒ lacuri glaciare precum Podragu, BÃ¢lea, Doamnei, Avrig ÅŸ.a.MunÅ£ii Lotrului fac parte, ca ÅŸi Cindrelul, din diviziunea nordicÄƒ a munÅ£ilor ParÃ¢ng. Au Ã®nÄƒlÅ£imi mai reduse â€“ 2212 (ÅžtefleÅŸti), 2081 (ConÅ£u Mare), 2140 (Negovanu Mar (FÄƒrcaÅŸu) ÅŸi un relief mai domol.MunÅ£ii Cindrelului se derulează pe versantul stÃ¢ng al VÄƒii Sadului pÃ¢nÄƒ Ã®n Åžau ÅŸi Ã®n continuare pe Valea Frumoasei. Se caracterizează prin vÃ¢rfuri rotunjite, culmi prelungi, versanÅ£i Ã®nclinaÅ£i ÅŸi plaiuri ondulate ÅŸi accesibile.

Zona podiÅŸurilor ÅŸi a dealurilor

Se Ã®ncadrează Ã®n unitatea structuralÄƒ geomorfologicÄƒ a PodiÅŸului Transilvaniei cu subunitÄƒÅ£ile sale locale fragmen de TÃ¢rnava Mare, HÃ¢rtibaciu, Visa ÅŸi SecaÅŸ. Cea mai mare parte este ocupatÄƒ de aÅŸa-numitul PodiÅŸ al HÃ¢rtibaciulu delimitat de TÃ¢rnava Mare, Olt ÅŸi Visa. Acesta atinge ÅŸi cele mai mari Ã®nÄƒlÅ£imi din zonÄƒ 6â€“700 m. ÃŽn partea vesti Ã®ntinde PodiÅŸul SecaÅŸelor, Ã®ntre TÃ¢rnava Mare ÅŸi Depresiunile SÄƒliÅŸte â€“ Apold. Spre nord, ca efect al eroziunii, s format o serie de platforme care nu depÄƒÅŸesc 5â€“600 m Ã®nÄƒlÅ£ime Ã®ntre TÃ¢rnava Mare, AgÃ¢rbiciu ÅŸi SecaÅŸ.Sub litologic aparÅ£ine rocilor sedimentare ÅŸi se compune din depozite de marne, argile, pietriÅŸ, nisip ÅŸ.a. AceastÄƒ zonÄƒ este mai bine reprezentatÄƒ ÅŸi ocupÄƒ 50% din suprafaÅ£a judeÅ£ului.

Zona depresiunilor sau aria depresionarÄƒ

Se intercalează ÅŸi separÄƒ cele douÄƒ trepte ale dealurilor ÅŸi munÅ£ilor ÅŸi este situatÄƒ Ã®ntre MunÅ£ii FÄƒgÄƒraÅŸulu PodiÅŸul HÃ¢rtibaciului, la nord. Principalele rÃ¢uri care curg aici au sculptat adevÄƒrate culoare depresionare, Ã®n jurul cÄƒrora s-au dezvoltat ÅŸi majoritatea localitÄƒÅ£ilor. Ca Ã®ntindere aceastÄƒ arie ocupÄƒ cca. 20% din suprafaÅ£a judeÅ£ulu pÄƒdurile doar 3â€“4%.

Hidrografia

Teritoriul judeÅ£ului este Ã®mpÃ¢nzit de rÃ¢urile care deversează Ã®n bazinele hidrografice ale Oltului ÅŸi MureÅŸului. CumpÄƒna apelor dintre acestea o formează MunÅ£ii Lotrului (VÃ¢rful ÅžtefleÅŸti) ÅŸi se continuă prin MunÅ£ii Cindrel, dup coboară pe o linie relativ paralelă cu a VÄƒii HÃ¢rtibaciului. Bazinul hidrografic al Oltului se desfÄƒÅŸoară Ã®n partea sudic judeÅ£ului ÅŸi cuprinde două treimi din suprafaÅ£a judeÅ£ului. Oltul pÄƒtrunde dinspre est ÅŸi curge pe o linie aproape parale cu MunÅ£ii FÄƒgÄƒraÅŸ, după care se Ã®ndreaptă spre sud, prin defileu. Pe malul drept colectează apele unor pÃ¢raie din colinară â€“ Noul, Fermele, SÄƒcÄƒdate ÅŸi Bradului, după care preia, prin intermediul Cibinului, Ã®ntregul bazin al VÄƒii HÃ¢rtibaciului cu afluenÅ£ii sÄƒi.Â Â Â Din zona montană, tot pe malul drept, sunt colectate rÃ¢urile din bazinul hidrografic al Cibinului, iar mai spre sud pe cele aparÅ£inÃ¢nd bazinului VÄƒii Sadului. Spre hotarul sudic al judeÅ£ului, pe malul drept al Oltului se varsă pÃ¢raiele MeghiÅŸul, Lotrioara ÅŸi RÃ¢ul Vadului. Din stÃ¢nga, Oltul adună toate rÃ¢urile ce izvorăsc din MunÅ£ii FÄƒgÄƒraÅŸ: GhirloÅ£el, ArpaÅŸ, Valea NeagrÄƒ, BÃ¢lea, Scoreiu, SÄƒrata, Porumbacul, Avrig, MÃ¢rÅŸa, RacoviÅ£a FÄƒtu, Valea Merilor, StrÃ¢mba ÅŸi RÃ¢ndiboul.Â Â Â

Bazinul hidrografic al MureÅŸului, este reprezentat prin cei doi mari afluenÅ£i: TÃ¢rnava Mare, Ã®n zona dealurilor ÅŸi SebeÅŸul, Ã®n cea montană. TÃ¢rnava Mare traversează judeÅ£ul Ã®n partea nordică ÅŸi colectează numeroase rÃ¢uri Valchid, Biertan). RÃ¢ul SebeÅŸ izvorăşte din zona montană (ÅŸi constituie o parte a hotarului cu judeÅ£ul Alba) colectÃ¢n apele Frumoasei, CurpÄƒtului, Cibanului, Bistrei ÅŸi Dobra.ÃŽn cadrul hidrografiei judeÅ£ului Ã®ÅŸi au locul lacurile naturale alpine formate Ã®n cÄƒldÄƒrile (circurile) glaciare din FÄƒgÄƒraÅŸ â€“ BÃ¢lea (la 2035 m de 4.6 ha), Podragu (la 1950 m, 2,35 Doamnei (la 1860 m, 0,5 ha), Avrig (2011 m, 1,47 ha), Capra, CÄƒlÅ£un ÅŸ.a. sau din Cindrel, Iezerul Mare de 3,41 ha ÅŸi Iezerul Mic (0,25 ha la 1950 m). De asemenea menÅ£ionăm prezenÅ£a unor lacuri artificiale de interes hidroenergetic ÅŸi

pentru alimentarea cu apÄƒ a localitÄƒÅ£ilor: Lacul Negovanul pentru alimentarea hidrocentralei Sadu V, lacurile de la hidrocentralele Sadu I ÅŸi Sadu II tot pe Valea Sadului, lacul de la Pisc de pe Valea Cibinului cu profil mixt de alimentare cu apÄƒ ÅŸi hidroenergetic. Din aceeaÅŸi categorie face parte amplÄƒ acumularea hidroenergeticÄƒ de la OaÅŸa, din zona superioarÄƒ a SebeÅŸului. SÄƒ menÅ£ionÄƒm lacurile de pe Valea Oltului, din zona ArpaÅŸ ÅŸi Avrig. ÃŽn zona dealurilor s-au constituit acumulÄƒri pentru irigaÅ£ii, prevenirea inundaÅ£iilor sau creÅŸterea peÅŸtelui la RÃ¢ura, BrÄƒdeni, IghiÅŸ, Mag, SÄ Visa (obÃ¢rÅŸie).

SÄƒ nu uitÄƒm lacurile sÄƒrate din Ocna Sibiului formate, Ã®n locul vechilor saline ÅŸi care folosesc scopurilor terapeutice.

Clima

ÃŽn ceea ce priveÅŸte judeÅ£ul Sibiu, vom preciza cÄƒ aici predominÄƒ un climat temperat continental, de nuanÅ£Ä‚ central europeanÄƒ, cu ierni moderate ÅŸi veri rÄƒcoroase. DatoritÄƒ reliefului frÄƒmÃ¢ntat ÅŸi cu trÄƒsÄƒturi locale variabile, ÅŸi fact Ã®nregistreazÄƒ valori foarte diferite ÅŸi se constituie Ã®n etaje climatice distincte, corespunzÄƒtoare marilor unitÄƒÅ£i de relie munte, dealuri ÅŸi depresiuni. Principalele elemente ce caracterizeazÄƒ climatul staÅ£ionilor forestiere sunt: temperatura sau regimul termic; precipitaÅ£iile sau regimul pluviometric; vÃ¢ntul sau regimul eolian.Temperatura ÃŽn judeÅ£ul Sibiu, temperaturile medii anuale Ã®nregistreazÄƒ valori cuprinse Ã®ntre 9o, Ã®n Depresiunea Apoldului, -2o Ã®n MunÅ£ii FÄƒgÄƒra 0o Ã®n Cindrel. Ele sunt mai coborÃ¢te faÅ£Ä‚ de Å£inuturile Ã®nvecinate de la sud ÅŸi vest, Ã®n condiÅ£ii similare de altitud DistribuÅ£ia temperaturilor este strÃ¢ns legatÄƒ de influenÅ£a reliefului sau se manifestÄƒ Ã®n mod diferit de la un sezon la altul ÅŸi chiar de la o lunÄƒ la alta. Depresiunea FÄƒgÄƒraÅŸului bunÄƒoarÄƒ Ã®nregistreazÄƒ cele mai scÄƒzute temperaturi datoritÄƒ localizÄƒrilor frecvente de aer rece.ÃŽn lunile ianuarie ÅŸi februarie se Ã®ntÃ¢lnesc frecvente inversiuni termice, determinate de staÅ£ionarea aerului rece Ã®n depresiuni ÅŸi a producerii Ã®nseninÄƒrii pe platouri sau culmi mai Ã®nalte.

ÃŽn ceea ce priveÅŸte vegetaÅ£ia forestierÄƒ, evoluÅ£ia ÅŸi desfÄƒÅŸurarea temperaturilor determinÄƒ declanÅŸarea sau Ã® vegetaÅ£iei, producerea gerurilor tÃ¢rzii de primÄƒvarÄƒ (20 â€“ 25.IV.) sau a celor timpurii de toamnÄƒ (10 â€“ 15.X.) cu influe negative asupra plantelor: Ã®ngheÅ£area sau degerarea lujerilor, uscarea frunzelor, descÄƒlÅ£area puieÅ£ilor Ã®n pepinierÄƒ, formarea inimii de ger ÅŸ.a. ÃŽn locurile unde se formeazÄƒ aÅŸa-numitele â€žgÄƒuri de gerâ€• datoritÄƒ staÅ£ionÄƒrii aerului vegetaÅ£ia are de suferit ÅŸi trebuie avute Ã®n vedere speciile care sunt cele mai expuse.PrecipitaÅ£iile ÃŽn cadrul teritoriului ocupat de pÄƒdure, precipitaÅ£iile anuale Ã®nregistreazÄƒ valori Ã®ntre 568 mm (Åžeica Mare) ÅŸi 1000 mm Ã®n bazinul sup al VÄƒii Sadului. Volumul lor descreÅŸte de la sud spre nord, Ã®n raport direct cu coborÃ¢rea generalÄƒ a reliefului dar ÅŸi de est la vest, Ã®n funcÅ£ie de condiÅ£iile locale orografice ÅŸi de deplasare a aerului. ÃŽn ceea ce priveÅŸte distribuÅ£ia lor, Ã® cursul anului, se constatÄƒ o concentrare Ã®n timpul verii, peste douÄƒ cincimi din total, Ã®n special Ã®n lunile iunie ÅŸi iulie, astfel cÄƒ sezonul de vegetaÅ£ie este destul de bine susÅ£inut. ÃŽn perioada de varÄƒ ploile au caracter de aversÄƒ, cu cantitÄƒÅ£i mari de apÄƒ Ã®n intervale de timp scurte. Cele mai puÅ£ine precipitaÅ£ii cad Ã®n lunile februarie, ianuarie ÅŸi decembrie. ÃŽn regiunea de munte precipitaÅ£iile solide se produc pe parcursul a zece luni din an iar la coline iarna Å£ine din noiembrie pÃ¢nÄƒ Ã®n aprilie. PÄƒdurea influenÅ£eazÄƒ precipitaÅ£iile care cad asupra ei prin durata de reÅ£inere ÅŸi scurgere, regimul de umiditate din interior ÅŸ.a.

VÃ¢ntul in judeÅ£ul Sibiu, circulaÅ£ia maselor de aer este predominantÄƒ dinspre nord-est. ÃŽn zona montanÄƒ vÃ¢nturi din direcÅ£ia N ÅŸi NV au produs Ã®nsemnate doborÃ¢turi Ã®n arborete pure de molid. PrezenÅ£a lor se face simÅ£itÄƒ, cu deosebire Ã®n pÄƒrÅ£ile Ã®nalte ÅŸi larg deschise. De asemenea relieful terenului poate influenÅ£a direcÅ£ia vÃ¢ntului ÅŸi determina instalarea anumitor forme de vegetaÅ£ie. Din coridorul mai larg al vÄƒii MureÅŸului bate un vÃ¢nt denumit â€žMoroÅŸanulâ€•. ÃŽn Depresiunea Sibiului cel mai frecvent bate VÃ¢ntul Mare, care vine dinspre munte ÅŸi contribuie la top zÄƒpezii. Cu totul izolat se mai semnaleazÄƒ ÅŸi prezenÅ£a OlteÅ£ului, CrivÄƒÅ£ului ÅŸi Austrului. Local, vÃ¢nturile calde care topesc zÄƒpezile, poartÄƒ denumiri ca â€žBoarea RÃ¢uluiâ€• (Gura RÃ¢ului), â€žGureanuâ€• (Avrig) ÅŸ.a.Â

Â

FormaÅ£ii forestiere ÅŸi tipuri de pÄƒdure

Principalele formaÅ£ii forestiere ÅŸi tipuri de pÄƒdure caracteristice condiÅ£iilor staÅ£ionale ale judeÅ£ului Sibiu, vor fi prezentate Ã®n desfÄƒÅŸurarea lor altitudinalÄƒ pe principalele componente. ÃŽn cuprinsul zonei forestiere montane se diferenÅ£iazÄƒ existenÅ£a a 3 subzone de vegetaÅ£ie.Subzona molidului - este localizatÄƒ Ã®n partea superioarÄƒ a pÄƒdurilo constituie Ã®n multe cazuri, limita forestierÄƒ cÄƒtre golul alpin. Ele formeazÄƒ o fÃ¢ÅŸie compactÄƒ situatÄƒ imediat sub rariÅ subalpine, continuÄƒ sau Ã®ntreruptÄƒ, care se Ã®ntinde altitudinal Ã®ntre 1850 ÅŸi 900 m.Sub aspectul compoziÅ£iei speciilo predominÄƒ molidul, care formeazÄƒ arborete pure pe suprafeÅ£e foarte mari. ÃŽn mod sporadic apare scoruÅŸul, paltinul de munte sau salcia cÄƒpreascÄƒ. ArbuÅŸtii ÅŸi ei puÅ£ini, sunt reprezentaÅ£i prin socul roÅŸu, caprifoiul, cununiÅ£a, tulichina Å plantele ierboase sunt reprezentate prin: Oxalis acetosella, Soldanella Montana, Homogyne alpine, Luzula sylvatica, ferigi, muÅŸchi ÅŸ.a.La limita inferioarÄƒ, molidiÅŸurile se Ã®ntrepÄƒtrund cu bradul sau fagul, iar pe vÄƒi cu aninul alb (MunÅ£ FÄƒgÄƒraÅŸ). Principalele tipuri de pÄƒdure Ã®ntÃ¢lnite frecvent Ã®n aceastÄƒ subzonÄƒ sunt: - molidiÅŸul de limitÄƒ, de stÃ de soluri schelete; - molidiÅŸul cu muÅŸchi verzi; - molidiÅŸul cu Vaccinium, Oxalis, Luzula sylvatica etc,: - molidiÅŸul normal c florÄƒ de mull ÅŸ.a.

Subzona pÄƒdurilor de amestec de molid, brad ÅŸi fag se localizeazÄƒ de regulÄƒ sub cel al molidiÅŸurilor pure ÅŸi se Ã®ntind altitudinal Ã®ntre 800 ÅŸi 1300 m, uneori chiar la 1400 m. ÃŽn compoziÅ£ia lor, Ã®n partea superioarÄƒ amestecul are loc Ã®n molid ÅŸi fag sau molid ÅŸi larice (mai rar) iar mai jos Ã®ntre brad ÅŸi fag sau Ã®ntre molid, brad ÅŸi fag, Ã®n proporÅ£ii foart variate.Cele mai frecvente tipuri de pÄƒdure sunt: - molideto â€“ fÄƒgete normale, cu Lazula, Oxalis, Vaccinum ÅŸ.a.; - amestecuri de molid, fag ÅŸi brad cu Festuca, florÄƒ de mull sau de stÃ¢ncÄƒrie; - molideto â€“ brÄƒdet cu florÄƒ de mull; - brÄƒdetofÄƒgete cu Festuca sylvatica, Luzulla, Vaccinium, de stÃ¢ncÄƒrie sau pe soluri schelete; - fÄƒgete montane cu Luzula, Vaccinium, Festuca, Carex ÅŸ.a.; - aniniÅŸuri pe soluri gleizate sau anin alb pe aluviuni: - molideto â€“ laricet (Ã®n bazinul BÃ¢lea).Subzona fÄƒgetelor montane este constituitÄƒ din arborete pure cÃ¢t ÅŸi din amestecuri cu alte specii (Ã®n special cu rÄƒÅŸinoase). Arboretele pure de fag din aceastÄƒ subzonÄƒ au o amplitudine ecologicÄƒ mare ÅŸi se Ã®ntind Ã®n cadrul a tr subzone de vegetaÅ£ie: molidiÅŸuri, amestecuri de rÄƒÅŸinoase ÅŸi foioase ÅŸi fÄƒgete propriu zise. Altitudinal ele se Ã®ntind poalele munÅ£ilor la cca. 700 m ÅŸi pÃ¢nÄƒ la 1200 sau chiar 1300 m. ÃŽn anumite staÅ£iuni fagul participÄƒ la constituirea vegetaÅ£iei forestiere de limitÄƒ, atÃ¢t superioarÄƒ cÃ¢t ÅŸi inferioarÄƒ.Specia predominantÄƒ este fagul (Fagus sylvatica) la c se mai asociazÄƒ Ã®n proporÅ£ii reduse sau diseminate paltinul de munte, teiul, frasinul, carpenul, gorunul sau bradul (uneori sorbul).Principalele tipuri de pÄƒdure Ã®ntÃ¢lnite Ã®n aceastÄƒ subzonÄƒ sunt: - fÄƒget normal cu florÄƒ de mull (cele productive); - fÄƒget montan cu Rubus hirtus; - fÄƒget montan pe soluri schelete de stÃ¢ncÄƒrie, de eroziune, etc.; - fÄƒget montan cu Luzula, Festuca, Vaccinium ÅŸ.a.; - fÄƒgeto-cÄƒrpinete; - anin negru pe aluviuni (sau anin alb). â€“

VegetaÅ£ia forestierÄƒ de dealuri ÅŸi podiÅŸuri este predominantÄƒ de prezenÅ£a cvercineelor care constituie arborete pure sa Ã®n amestec, atÃ¢t Ã®ntre speciile de stejar, dar mai ales cu alte specii de foioase sub forma ÅŸleaurilor: cu fag, carpen, tei, ulm, paltin, cireÅŸ, frasin, plop, mesteacÄƒn ÅŸ.a, cuprinzÄƒnd urmÄƒtoarele subzone:Subzona fÄƒgetelor de dealuri este cons Ã®n general din fÄƒgete pure, cu anumite interferenÅ£e de specii, Ã®n punctele de contact cu alte formaÅ£ii forestiere. ÃŽn componenÅ£a pÄƒdurilor se mai Ã®ntÃ¢lnesc gorunul, carpenul, teiul, paltinul, frasinul, plopul, mesteacÄƒnul ÅŸ.a.ÃŽn subzon gorunetelor ÅŸi a ÅŸleaurilor cu gorun, gorunul reprezintÄƒ specia cea mai rÄƒspÃ¢nditÄƒ. El constituie arborete pure, amestec cu stejar sau cu alte specii de foioase, sub forma ÅŸleaurilor Ã®n care mai participÄƒ carpenul, fagul, jugastrul, teiul, frasinul, paltinul, cireÅŸul, plopul, mesteacÄƒnul ÅŸ.a. PÄƒdurile, de gorun â€“ pure sau Ã®n amestec â€“ sunt destul de dispersate ÅŸi Ã®nconjurate de terenuri agricole, mai rar de alte formaÅ£ii forestiere. Ã

ÃŽn aceste condiÅ£ii se pot distinge cÃ¢teva tipuri mai reprezentative:

Â - gorunete ÅŸi ÅŸleauri situate la altitudini peste 650 m, pe versanÅ£i abruptÅ£i, stÃ¢ncoÅŸi, pe soluri superficiale, Ã®n condi grele de vegetaÅ£ie, cu florÄƒ acidofilÄƒ ÅŸi productivitate inferioarÄƒ, gorunete cu arbuÅŸti pitici acidofili, gorunete de stÃ¢ncÄ cu Luzula, gorunete de coastÄƒ cu graminee, Luzula, Festuca etc. (cele menÅ£ionate peste 700 m);- gorunete situate pe platouri sau Ã®n depresiunile de la poalele munÅ£ilor, la altitudini de 4-600 m, formate din arborete de gorun cu florÄƒ de mull, goruneto-fÄƒgete cu florÄƒ de mull, ÅŸleau de deal cu gorun ÅŸi fag, gorunete cu cÄƒrpiniÅ£Ä, Luzula, Festuca, gramine Carex ÅŸ.a. de productivitate mijlocie ÅŸi superioarÄƒ;- gorunete de podiÅŸ, instalate pe versanÅ£i cu pante moderate, pe coar sau platouri, la altitudini de 380-600 m, care realizeazÄƒ productivitÄƒÅ£i superioare: gorunete cu florÄƒ de mull, goruneto-fÄƒgete cu florÄƒ de mull, ÅŸleau de deal cu gorun ÅŸi fag, gorunete pe sol rendzinic, goruneto-stejÄƒrete, gorunete de coastÄƒ graminee, Luzula, Festuca, Carex etc., ÅŸleau de deal de gorun ÅŸi stejar etc.

ÃŽn aceastÄƒ subzonÄƒ se Ã®ntÃ¢lnesc ÅŸi cele mai multe arborete derivate de carpen. Subzona stejÄƒretelor ÅŸi a ÅŸleauri stejar ocupÄƒ suprafeÅ£e restrÃ¢nse din fondul forestier al judeÅ£ului: ÃŽn componenÅ£a stejÄƒretelor pure (stejarul

pedunculat) mai participÄƒ Ã®n mod diseminat gorunul (la limita superioarÄƒ), carpenul, teiul, cireÅŸul, frasinul, paltinul, plopul, mesteacÄƒnul, jugastrul ÅŸ.a.

Principalele tipuri de pÄƒdure mai frecvente Ã®n aceastÄƒ subzonÄƒ sunt urmÄƒtoarele:

Â Â Â Â - stejar de terase joase ÅŸi lunci, de coastÄƒ, platouri, stejÄƒrete pure ÅŸ.a.

Â Â Â Â - ÅŸleau de stejar, stejereto-goruneto-ÅŸleau de productivitate superioarÄƒ, ÅŸleaul de deal cu stejar pendunculat ÅŸ.

FormaÅ£ii forestiere extrazonale. ÃŽn cadrul fondului forestier sibian Ã®ntÃ¢lnim numeroase cazuri cÃ¢nd sub influenÅ£a unor condiÅ£ii staÅ£ionale locale (sol, climÄƒ, relief etc.) Ã®n arealul sau subzona unor pÄƒduri, se instalează grupat sau Ã®n amestec ÅŸi unele tipuri specifice altor subzone forestiere. Numeroase inversiuni dintre etajele de vegetaÅ£ie, multe dintre ele amintite anterior, Ã®ntre gorunete ÅŸi fÄƒgete sau Ã®ntre diferite specii de amestec, uneori fÄƒrÄƒ o explicaÅ£ie aparentÄƒ regÄƒsesc Ã®n multe cazuri Ã®n pÄƒdurile noastre.

Aceste situaÅ£ii iau aspectul unor mozaicuri de pÄƒduri, ca expresie a complexitÄƒÅ£ii ÅŸi varietÄƒÅ£ii condiÅ£iilor staÅ£ionale locale.

Dintre acestea amintim: - ÅŸleaurile de ceret de deal cu gorun (O.S. Sibiu); - amestecuri de gÃ¢rniÅ£Ä, cer ÅŸi gorun pe soluri schelete de productivitate inferioarÄƒ (O.S. MediaÅŸ, Sibiu); - arborete pure de stejar pufos sau amestecuri cu gorunul (Ocolul MediaÅŸ â€“ pe cale de dispariÅ£ie datoritÄƒ efectului distructiv al poluÄƒrii industriale de la CopÅŸa MicÄƒ). Se mai mai dispersate Ã®n UP XI, PetiÅŸ (O.S. MediaÅŸ); - arborete de mojdrean â€“ pe anumiÅ£i versanÅ£i Ã®nsoriÅ£i, cu sau fÄƒrÄƒ st suprafaÅ£Ä.

FormaÅ£iile forestiere relicte sunt reprezentate printr-un numÄƒr restrÃ¢ns de specii, retrase Ã®n anumite staÅ£iuni unde au scÄƒpat de concureÅ£a celorlalte specii, mai bine adaptate din punct de vedere ecologic. Ele amintesc, probabil, de existenÅ£a unor arborete care ocupau arii mult mai Ã®ntinse altÄƒdatÄƒ, corespunzÄƒtoare altor condiÅ£ii staÅ£ionale.Dintre acestea amintim: - formaÅ£iile de zÃ¢mbru, cembretele (Pinus cembra) care se mai menÅ£in Ã®n MunÅ£ii Cindrel, Ã®n jurul cÄƒldÄƒrii glaciare a IezÄƒrului Mare, Ã®n etajul subalpin la aproape 1900 m unde ocupÄƒ cca 1 ha, fiind Ã®n amestec cu molid din rariÅŸtile sub-alpine (6 Pi.c., 4 Mo). - formaÅ£ii de larice localizate Ã®n bazinul VÄƒii BÃ¢lea Ã®n amestec intim cu molidul (subzona Molidului) la altitudini de 1200 m pe versanÅ£i sud-vestici (Ã®n UP. V. BÃ¢lea ua. 12 E, Ã®n vÃ¢rstÄƒ de 80 ani), sau sub forma unor insule la Ocolul silvic Avrig (UP.II Porumbacu, ua. 74, 75 ÅŸi 105).- formaÅ£ii de tisÄƒ (Taxus baccata) se gÄƒsesc Ã®n MunÅ£ii FÄƒgÄƒraÅŸului, Ã®n bazinul VÄƒii Porumbacului.

FormaÅ£ii forestiere intrazonale se instalează Ã®n cÃ¢teva subzone sau etaje, ÅŸi sunt localizate de regulÄƒ Ã®n luncile rÃ¢urilor. Ele sunt influenÅ£ate totuÅŸi de formaÅ£iile zonale prin speciile participante Ã®n alcÄƒtuirea lor altitudinalÄƒ. FÄƒrÄƒ ocupa suprafeÅ£e prea mari Ã®n fondul forestier, aceste formaÅ£ii se Ã®ntÃ¢lnesc Ã®n luncile rÃ¢urilor de la munte ÅŸi dealu ca zÄƒvoaie reprezentate prin: - anin alb pe aluviuni nisipoase sau grohotiÅŸuri (uneori apare ÅŸiÂ mesteacÄƒnul); - anin negru pe aluviuni; - amestecuri de anin cu plop ÅŸi sÄƒlcii mai rar cu alte specii se aflÄƒ Ã®n lungul pÃ¢raielor, deseori Ã®nconjurate terenuri agricole.